

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. Търговище, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИАНА Н. ИВАНОВА

Членове: БИСЕРА Б. МАКСИМОВА
БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря ИРИНА П. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ Въззивно
гражданско дело № 20233500500217 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Същото е образувано по подадена въззивна жалба от ответника Община Търговище против Решение № 421/16.08.2023 г., постановено по гр. д. № 468/2023 г. по описа на Районен съд – Търговище, VIII състав, в частта, с която е признато за установено по отношение на ответника, че ищецът Кооперация „Напред - Районна потребителна кооперация“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Търговище, ул. „К.“ № 1, представлявана от председателя й Е.М.П. е собственик на основание чл. 2, ал. 3 ЗОС (отм.) на Едноетажна сграда със застроена площ 42 кв.м., зад фурната и долепена до нея, ведно с прилежащия терен към нея, попадащ в УПИ VII, кв. 7 по плана на с. К., общ. Търговище.

С доводи за неправилност на постановеното решение, поради нарушения на закона, съдопроизводствените правила и необоснованост, жалбоподателят моли за частична отмяна на обжалваното решение по отношение на въпросния имот и отхвърляне на предявения установителен иск за собственост.

С писмен отговор по реда и в срока по чл. 263, ал. 1 ГПК въззиваемата страна Кооперация „Напред - Районна потребителна кооперация“ оспорва основателността на въззивната жалба, като счита, че постановеното решение е правилно и законосъобразно, обуславящо потвърждаването му.

В съдебно заседание въззивникът Община Търговище, редовно

призована, се представлява от юрк. Д. К., която поддържа въззивната жалба, като моли същата да бъде уважена и да бъде отменено постановеното решение, като бъде отхвърлен предявеният иск в частта относно едноетажната сграда с площ 42 кв. м., зад фурната и долепена до нея, ведно с прилежащия терен към нея, попадащ в УПИ VII, кв. 7 по плана на с. К., общ. Търговище.

Въззиваемата Кооперация „Напред - Районна потребителна кооперация“, редовно призована, в съдебно заседание се представлява от адв. С. М.. Моли съдът да отхвърли като неоснователна подадената от ответника въззивна жалба, като съдът постанови решение, с което да потвърди първоинстанционното такова в обжалваната от ответника част.

Съдът, след като констатира, че въззивната жалба е подадена в срок и е допустима, провери изложените в нея оплаквания, обсъди представените доказателства и констатира следното:

Разгледана по същество въззивната жалба на ответника Община Търговище е частично основателна.

Ищецът твърди в исковата си молба, че е собственик по силата на придобивна давност на поземлен имот в с. К. с площ от 3925 кв. м, представляващ УПИ VII, кв. 7 по плана на с. К., както и на сградите построени в същия. В началото на 2023 г., ищецът започнал процедура за снабдяване с констативен нотариален акт (КНА), на основание чл. 587, ал. 2 ГПК. Ищецът депозирал 2 броя молби - декларации в Община Търговище. Едната за Поземлен имот - терен, с площ 3925 кв.м., представляващ УПИ VII, кв.7 по плана на с.К., при граници и съседи: от три страни - общински път и УПИ VIII – за администрация на ЛВК и читалище. Другата за „търговската“ сграда, тъй като 3915/24794 ид.ч. от нея била държавна собственост.

С отговора на исковата молба ответникът счита иска за допустим, но неоснователен. Излага съображения, че съгласно Акт за държавна собственост № 3667 от 15.12.1971 г., част от сграда, находяща се в парцел II, в кв 14, по плана на с. К., общ. Търговище, действал към датата на съставяне на акта за държавна собственост, е построена със суми по самооблагане и представлява 3,915/24,794 ид.ч. от търговска сграда, а именно склад с площ 40 кв.м. С приемането на Закона за общинската собственост (ЗОС), съгласно чл. 2, ал. 2, т. 2, в редакцията от 1996 г., общинска собственост са „застроените и незастроените имоти и движимите вещи, придобити със средства на общината, и имотите, изградени с доброволен труд и парични средства на населението“. Поради това са били налице предпоставките на разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗОС за преминаване в собственост на Община Търговище на посочения недвижим имот - част от сграда и част от дворно място и респ. съставянето на акт за общинска собственост. Според ответника няма доказателства, че ищцовата страна е придобила част от процесните сграда и дворно място - общинска собственост, поради което считат така предявения иск за неоснователен и недоказан.

В първото проведено по делото открито съдебно заседание пред Районен съд – Търговище, съдът е допуснал изменение в основанията на исквете, като същите се считат заведени по чл. 2, ал. 3 от Закона за общинската собственост (отм.), във връзка с чл. 124 ГПК. Допуснато е изменение на иска и по отношение на описанието на претендираните сгради, така както са описани в заключението на вещното лице назначената съдебно-техническата експертиза.

С обжалваното решение, първоинстанционният съд е признал за установено по отношение на ответника, че ищецът е собственик на основание чл. 2, ал. 3 от ЗОС (отм.) на следните недвижими имоти, ведно с прилежащия терен към тях с площ от 3275 кв.м., попадащи в УПИ VII, кв. 7 по плана на с. К., общ. Търговище, целият с площ от 3925 кв.м., представляващи: 1/ Двуетажна търговска сграда, изградена през 1970 г., с РЗП 468 кв.м. (224+244 кв.м.); 2/ Втора двуетажна сграда, ползвана като фурна и долепена от север до търговската сграда, със застроена площ 106 кв.м.; 3/ Едноетажна сграда със застроена площ 42 кв.м., зад фурната и долепена до нея; 4/ Пивница, на един етаж, с площ 121 кв.м., долепена от север до сладкарницата; 5/ Стопанска сграда, със застроена площ 42 кв.м., долепена от североизток до пивницата; 6/ Навес с оградни стени, със застроена площ 121 кв.м.; 7/ Тухлена постройка, бетонов покрив и метална входна врата, със застроена площ 14.7кв.м., при граници на прилежащия терен: от три страни улици, от четвърта - прилежащия терен към сградите, публична общинска собственост, въз основа на Акт за публична общинска собственост № 597/19.10.1998 г.

Съдът след като анализира доказателствата в тяхната съвкупност и поотделно, като съобрази аргументите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Съгласно скица, рег. № СК - 1488/05.12.2021г., издадена от ТСУ при Община Търговище, за собственик на Поземлен имот с пл. № 50, кв. 7 по плана на с. К. е вписан СЕЛКОП с. К.. В горната част на скицата е отразено, че 3915/24794 ид.ч. от ПИ е държавна собственост, съгласно Акт за държавна собственост № 722-IV от 15.12.1971 г. на Окръжен народен съвет - Търговище.

От съдържанието на Акт за държавна собственост № 722-IV от 15.12.1971 г. се установява, че Окръжен народен съвет - Търговище обявява и заема от държавен недвижим имот находящ се в с. К., бивша собственост на Общински народен съвет с. К. 3915/24794 идеални части от „търговска сграда“, находяща се в парцел II на квартал 14 по плана на с. К., с обща строителна стойност 24794 лв. Държавната част на сградата се състои от склад за магазина от 40 кв.м. и 120 куб.м. Сградата е масивна, с железобетонни конструкции. В т. 7 от АДС е отразено, че Общински народен съвет с. К. отстъпва правото на ползване на Селкооп с. Надарево.

Съгласно Опис - рекапитулация, основните средства в обектите на ПК „Съзнание“ с. Макариополско към 31.05.1989 г. се предават на РПК -

Търговище. Съгласно Опис - рекапитулация, малоценните и малотрайните предмети в обектите на ПК „Съзнание” с. Макариополско към 31.05.1989 г. се предават на РПК - Търговище. От Удостоверение, рег. № 252/23.07.2002 г., изд. от Община Търговище се установява, че гореописаните имоти първоначално били собственост на СЕЛКООП с. К.. Видно от Списъка на търговските обекти, собственост на ПК „Напред“ гр. Търговище, сега ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „НАПРЕД“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Търговище, ул. „К.“ № 1, представлявана от председател Е. П., водени по балансова стойност и година на въвеждане, Хранителен магазин с. К., текстилен магазин - с. К., Склад II етаж с. К., Стара сладкарница с. К., Пивница с. К., са построени през 1979 г. Тези сгради са построени със средства на член - кооператорите, членуващи в СЕЛКООП с. К..

От представения по делото Акт за частна общинска собственост № 2187/21.01.2003 г., на основание чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗОС и § 7 от ЗМСМА, се установява, че е актувана като общинска собственост 15,79 % ид.ч. от търговска сграда-склад за магазина, с площ 40,00 кв.м.

Съгласно Акт за държавна собственост № 3667 от 15.12.1971 г., част от сграда, находяща се в парцел II, в кв 14, по плана на с. К., общ. Търговище, действал към датата на съставяне на акта за държавна собственост, е построена със суми по самооблагане и представлява 3,915/24,794 ид.ч. от търговска сграда, а именно склад с площ 40 кв.м.

По делото са ангажирани и гласни доказателства. От показанията на св. Исмаил Ахмедов се установява, че през 1982 г. бил назначен за фурнаджия към РПК с. К.. Откакто се помни тази сграда винаги е била фурна. Първоначално тя била към СЕЛКООП с. Макариополско и с. Надарево. После я прехвърлили към РПК. Освен фурната към РПК били още и кръчма, магазин, склад за нафта. Дворът, в който са сградите е с площ от около 4 дка. Имало и сладкарница, която е съборена и са останали основите ѝ.

Св. Ахмед Хърльов заявява в показанията си, че от 30 години живее в с. К.. Държи под наем пивницата от 27 години. Наемодател е РПК. Освен пивницата РПК има и магазин – текстилен и хранителен, фурна на два етажа, сграда за изкупуване на мляко и сайвант. В двора има една малка сграда в която се съхранява цистерната за нафта. Парк никога не е бил обособяван, а сладкарницата е съборена. Той ползвал празното дворно място за съхранение на дърва, каси, кашони.

От заключението на назначената съдебно-техническата експертиза в първоинстанционното производство, се установява следното:

Поземлен имот - терен, с площ 3925 кв. м, съществува в реални граници. Той представлява поземлен имот №50 по действащия план на с. К., общ.Търговище. Площта на поземлен имот № 50 съвпада с площта отразена в скица с рег. № СК-1488/05.12.2022 г. на Община Търговище и е 3925 кв.м. Границите на ПИ № 50 са: от три страни улици, а от югозапад УПИ VIII -

отреден „За администрация, ЛВК и читалище“. При посещение на място вещото лице е установило, че в Поземлен имот - терен, с площ 3925 кв.м, представляващ УПИ VII, кв.7 по плана на с. К. са налични:

1. Двуетажна търговска сграда изградена през 1970г., с РЗП 468 кв.м (224+244 кв.м). Описаната в точка 2 от исковата молба сладкарница не е самостоятелна сграда. Тя е част от търговската сграда - на първия етаж в северозападната част на етажа.

2. Втора двуетажна сграда, долепена от север до търговската сграда, със застроена площ 106 кв.м съществуваща в имота. Първият етаж е бил фурна (а не сладкарница както е по исковата молба). Вторият етаж е бил стаи за почивка на персонала. Зад фурната и долепена до нея и до търговската сграда има едноетажна сграда със застроена площ 42 кв.м. Тя се е ползвала като склад.

Въззивният съдебен състав назначи допълнителна съдебно-техническата експертиза, като от заключението по същата се установява, че едноетажната сграда със застроена площ от 42 кв. м. е изградена приблизително по едно и също време с двуетажната търговска сграда с РЗП 468 кв.м. Според заключението по допълнителната експертиза описания в Акт за държавна собственост (АДС) на недвижими имоти № 762-IV от 15.12.1971 г. имот – склад за магазина от 40 кв.м и 120 куб. м е идентичен с описаната в т. 2 по втора задача от първоначалното заключение едноетажна сграда със застроена площ от 42 кв.

При така описаната фактическа обстановка, съдът намира за установено от правна страна следното:

Видно от приложения АДС сградата е построена както със средства на ищцовата кооперация, така и с общински средства, набрани по линия на Закона за самооблагането от 1958 година като кооперативните средства възлизат на 3915 лева, а общинските на 24794 лева. Поради наличието на смесено финансиране по посочения начин в АДС е посочено, че се приема, че частта на общината обхваща склад към магазин.

Следва да се приеме, че при построяването на двуетажната търговска сграда са вложени както кооперативни, така и държавни средства. С оглед липсата на представена счетоводна документация, установяваща конкретния размер на приноса, за меродавни следва да се приемат данните от издадения АДС от 15.12.1971 г. Констатациите в АДС, чиято материална доказателствена сила остана неопровергана от останалите доказателства по отношение на произхода на средствата за построяване на търговската сграда, то съдът приема за вложени в строителството именно тези суми, които са посочени в АДС.

Кооперацията е поискала от общинската администрация да отрази в съответните приложения по делото молби-декларации, че сградата не е общинска собственост, но е получила становище, че кооперативна собственост са 85% от сградата, а останалите са общинска собственост, т.е.

общината е изразила становище, че е съсобственик в сградата по силата на вложените средства по самооблагането. В настоящото производство обаче Община Търговище е оспорила иска като е заявила, че не кооперацията, а общината е собственик на точно определен обект, наименован като „Едноетажна сграда със застроена площ 42 кв.м., зад фурната и долепена до нея“, базирайки своето становище на квадратурата и кубатурата на този обект. В тази насока е и заключението на вещото лице по допълнителната експертиза - че обсъжданата сграда е идентична с описания в АДС склад към магазина, защото на място няма друг самостоятелен обект със сходни параметри на тези, описани в АДС.

Описанието на обекта в АДС води до извода на настоящия състав, че този склад към магазина е посочен не като индивидуална собственост на общината, а като обект, спрямо който общината ще има право на ползване - т. е. АДС посочва кооперацията и общината като съсобственици и уточнява разпределение на правото на ползване по отношение на съсобствения имот.

В самия АДС обектът не е индивидуализиран като самостоятелен, напротив - посочено е неговото акцесорно положение на склад към определен обект.

Не би могло да се приеме, че общината към датата на съставяне на АДС е станала собственик на самостоятелен индивидуализиран обект на правото на собственост и че така обсъжданата постройка е идентична с тази, описана в АДС.

При това положение въззивният съд приема следното:

Кооперацията е предявила иск, че е индивидуален собственик на всички описани в ИМ обекти, включително и на процесния склад зад фурната. Доколкото по делото е установено, че не всички парични средства за построяването на търговската сграда, към която е процесния склад изхождат от кооперацията, а част от тях са били общинско финансиране по линията на самооблагането, то процесният обект не е изцяло кооперативна собственост. Правото на собственост на кооперацията следва да се определи в идеална част, съответстваща на съотношението между общата стойност на вложените средства за построяването на търговската сграда и склада към нея и стойността на вложените от кооперацията такива, а именно: 20879/24794 идеални части.

Решението на Районен съд - Търговище частично следва да се отмени в обжалваната част за разликата над 20879/24794 идеални части от процесния имот, като се постанови друго решение по същество, с което предявеният иск да бъде отхвърлен в посочената част. Решението следва да бъде отменено и в частта, с която на ищеца са присъдени направените по делото разноски в размер над сумата от 6181,01 лева до сумата от 6199,61 лева, съобразно отхвърлената част от иска.

По отношение на искането на въззивника за присъждане на разноски по реда на чл. 78, ал. 2 ГПК пред първата инстанция следва да се посочи, че

искането е неоснователно, доколкото липсва надлежно отправено признание на исковите претенции, нито списък за разноси в хода на първоинстанционното производство.

При този изход на спора право на разноси се поражда и за двете страни за въззивната инстанция. Съобразно обстоятелството, че въззивната жалба на Община Търговище е основателна за приблизително 0,16 идеални части от оспорвания материален интерес, то следва да бъдат присъдени на въззивника 16% от сторените разноси във въззивното производство. Съгласно представения от въззивника списък на разностите, същите възлизат общо на 635 лева: 25 лева държавна такса за възивно обжалване, 250 лева депозит за вещо лице и 360 лева юрисконсултско възнаграждение. Предвид обжалвания материален интерес от 905,20 лева, фактическата и правна сложност на спора, както и съобразно предвиденото в чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ, съдът намира, че юрисконсултското възнаграждение в настоящото производство следва да бъде определено около средния размер от 200 лева. При това положение в полза на въззивника са дължими разноси в размер на 76 лева.

Предвид отхвърлянето на въззивната жалба в частта приблизително за 0,84 идеални части от оспорвания материален интерес, то следва да бъдат присъдени на въззиваемата страна 84% от сторените от нея разноси. Съобразно представения списък, същите възлизат на 400 лева, поради което Община Търговище дължи на Кооперация „Напред - Районна потребителна кооперация“ сумата от 336 лева разноси за въззивното производство.

След компенсация, въззивният съд намира, че въззивникът Община Търговище следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата кооперация сумата от 260 лева, разноси за адвокатско възнаграждение във въззивната инстанция.

Водим от горното, съдът, на основание чл. 271, ал. 1 от ГПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 421/16.08.2023 г., постановено по гр. д. № 468/2023 г. по описа на Районен съд – Търговище, VIII състав, В ЧАСТТА МУ, с която е признато за установено по отношение на Община Търговище, представлявана от кмета д-р Дарин Димитров, че Кооперация „Напред - Районна потребителна кооперация“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Търговище, ул. „К.“ № 1, представлявана от председателя й Е.М.П., Е СОБСТВЕНИК на основание чл. 2. ал. 3 от ЗОС /отм./ на повече от 20879/24794 идеални части от едноетажна сграда със застроена площ 42 кв.м., зад фурната и долепена до нея, ведно с прилежащия терен към нея, попадащи в УПИ VII, кв. 7 по плана на с. К., общ. Търговище, целият с площ от 3925 кв.м, както и в частта, с която на Кооперация „Напред - Районна потребителна

кооперация“ са присъдени направените по делото разноси в размер над сумата от 6181,01 лева до сумата от 6199,61 лева, като неправилно, като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Кооперация „Напред - Районна потребителна кооперация“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Търговище, ул. „К.“ № 1, представлявана от председателя й Е.М.П. против Община Търговище, представлявана от кмета д-р Дарин Димитров, за признаване на установено по отношение на Община Търговище, че Кооперация „Напред - Районна потребителна кооперация“, ЕИК *****, Е СОБСТВЕНИК на основание чл. 2. ал. 3 от ЗОС /отм./ на повече от 20879/24794 идеални части от едноетажна сграда със застроена площ 42 кв.м., зад фурната и долепена до нея, ведно с прилежащия терен към нея, попадащи в УПИ VII, кв. 7 по плана на с. К., общ. Търговище, целият с площ от 3925 кв.м, като неоснователен.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 421/16.08.2023 г., постановено по гр. д. № 468/2023 г. по описа на Районен съд – Търговище, VIII състав, в останалата му обжалвана част, като правилно и законосъобразно.

В необжалваната му част първоинстанционното решение е влязло в сила.

ОСЪЖДА Община Търговище, представлявана от кмета д-р Дарин Димитров, ДА ЗАПЛАТИ на Кооперация „Напред - Районна потребителна кооперация“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Търговище, ул. „К.“ № 1, представлявана от председателя й Е.М.П., сумата от 260 лв. /двеста и шестдесет лева/ разноси за въззивната инстанция по компенсация, съразмерно на отхвърлената част от иска и уважената част от жалбата, на осн. чл. 78, ал. 1, 3 и 8 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните само при условията на чл. 280 и сл. от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____